

Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum,
atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus,
excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Primam, & Secundam Partem: Quibus, hac nostra editione ab
innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Distribvtionvm Quotidianarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98587)

Tertia, ibi non conuertantur etiam pro parte, uidelicet ex parte etiam minori fructuum parochialis constituere beneficium simplex.

Quarta, non poterit Ordinarius separare ab ecclesijs parochialibus beneficia simplicia, siue oratoria, si illis unita essent, etiam si illis separatis parochiales noneant.

PRAXIS DISTRIBUTIONVM Quotiadianarum.

RESOLVT. CCCXCIV.

De consuetudine cuiusdam Capituli permittentis
Canonicis absentibus per 15. dies percipere
distributiones quotiadianas.

1 Facti species.

2 Capitulum quod possit vigore consuetudinis permittere
canonicis absentibus per spatium 15. dierum percipere
distributiones quotiadianas, probatur ex tribus num. 2.
3. & 4.

5 Contrarium est verius, quod probatur ex tribus alijs, de
quibus num. 6. 7. & 8.

1 **V**it à me quaesitum, si esset iuri consona consuetudo cuiusdam Capituli Ecclesiae Metropolitanae, permittentis canonicis absentibus distributiones quotiadianas percipere per spatium praefati temporis scilicet 15. dierum: & pro parte affirmatiua, dubitandi occasionem praebat, quod cum quilibet sit moderator, & arbiter rei suae in re mandata C. mandati, & iniquum sit, liberis hominibus rerum suarum administrationem tollere, non vsque ff. si quis à parente fuerit manumissus, & iustum est unicuique suum committere, l. nemo exterius C. de iudicis, propterea videbatur, quod si omnes canonici permitterent absentibus per spatium alicuius temporis percipere distributiones quotiadianas, quod posset, ob id praesertim, quod est ius eis competens, uti singulis arg. tex. in l. per fundum ff. de seruit. rustic. praediorum.

5 Ceterum supra dictis minime suffragantibus, contrarium est de iure verius, ut patet aperte ex pluribus.

6 Primò, quia regulariter distributiones quotiadianae non nisi diuinis interessentibus dari solent c. vnico de cler. nò resid. in 6. Vnde absentibus potenti distributiones obstat exceptio non residentiae, ut per Abb. & Anan. in c. conquerente n. 4. de cler. non resid. & in c. licet in 4. not. de praebend. Gemin. consil. 85. num. 18. Conc. Trid. sess. 24. c. 12. §. praeterea, & fuit pluries per Rotam resolutum, & signanter in vna Cartaginensi fructuum 29. Maij 1595. coram Illustrissimo Seraphino, ut patet in eius dec. 1531. p. 2. & iterum in vna Caurien. fructuum 13. Martij 1592. coram Orano: hinc fuit resolutum in vna Baren. emolumentorum 19. Iunij 1595. coram eodem Seraphino canonicis absentibus non esse concedendum mandatum de manutendo in percipiendis distributionibus quotiadianis.

7 Secundo quia non poterunt canonici retinere aut remittere, nam lex prohibet illis receptionem, prout declarat Gemin. in d. c. vnico §. si qui verò, col. fin. in verbo suas num. 10. & quod consensus canonicorum non possit facere, ut qui non interfuit diuinis, habeat distributiones quotiadianas. concludit quoque Meocho. de arbit. casu 469. nu. 6. in addit. vbi etiam dicit, quod neque statuto, aut l. hoc potest constitui, Nauarr. de horis canonicis c. 5. num. 20. & c. 41. nu. 63. Gonzalez

lib. 1. diuers. iur. argum. c. 9. vbi quod nulla via possunt canonici donare distributiones quotiadianas, aut de illis gratiam facere absentibus, sequitur quoque Gratian. (licet cum quadam moderatione) lib. 1. disceptationum forensium c. 166. nu. 36.

8 Tertiò, quia secundum quod iudicauit Rota Romana in vna Hispalen. distributionum 2. Maij 1603. coram Coccino, neque totum Capitulum, ut in casu nostro per consuetudinem posset concedere, quod absens lucretur distributiones quotiadianas, etiam si per momentum temporis, durauerit absentia, pro ut declarasse quoque Sac. Congreg. testatur Gratian. cit. c. 166. num. 31.

RESOLVT. CCCXCV.

Casus in quibus canonici non lucentur distribu-
tiones quotiadianas.

1 Regula est distributiones quotiadianas deberi tantum praesentibus, & diuinis officijs interessentibus. Ampliatur regula num. 2. 3. 4. 6. 7. 8. 9. & 10.

5 Subampliatur tertia ampliatio, ut scilicet absens percipiendi distributiones quotiadianas, illas non faciat suas in foro conscientiae.

1 **S**it pro huius quaestio dilucidatione regula, quod distributiones quotiadianae non nisi praesentibus, & interessentibus statim horis, quibus diuina celebratur, dari debent, c. vnico de cler. nò resid. in 6. Conc. Trid. citat. sess. cap. 12. vers. distributiones vero.

2 Amplia primò, ut nec sufficiat adesse in ecclesia dum diuina peraguntur, sed oportet esse praesentem in choro, vnde non excusaretur canonicus quamuis amittat distributiones quotiadianas, etiam si adesset in ecclesia Missam celebrans priuatim extra chorum eo tempore, quo Horae canonicales decantantur, secundum Gonzalez super reg. 8. §. 7. proem. num. 181. Thef. fori eccles. cap. 13. num. 6. Pialeg. in prax Episcopi fol. 129. num. 8. Galet. in sua margarita casuum conscient. fol. 81. Henriquez conf. 22. & ita declarauit Sacra Congregatio per haec verba, videlicet.

Qui tempore quo cantatur vna Hora in choro, Missam celebrat in eadem ecclesia ex deuotione, vel obligatione, non dicitur interfuisse illi Horae, nec illius distributiones accipere potest, si verò insus fuerit à superiore, ut celebraret, tunc reciperet, superior tamen debet cauere à tali insusione.

3 Amplia secundò, ut neque excusetur canonicus, quominus distributiones amittat, si associauerit Praelatum audientem Missam in alia ecclesia eo tempore, quo Horae decantantur, Gonzalez loco citato nu. 183. Aram. conf. 91. num. 3. & seq. & Pialeg. loco cit. & ita declarauit Sac. Congregatio per haec verba.

Non possunt canonici, videlicet duo, aut plures associantes eorum Praelatum, quandoque volentem audire Missam non in Cathedrali, sed in alia ecclesia ciuitatis participes fieri distributionum quotiadianarum, quae non nisi praesentibus dantur.

4 Amplia tertiò, ut in casibus, in quibus distributiones quotiadianae in absentia non percipiuntur, non possint per capitulum remitti, aut donari ipsi absenti Rota in vna Hispalen. distributionum 2. Maij 1603. coram Coccino, ut refert Gratian. lib. 1. disceptationum forens. cap. 166. num. 31.

5 Subamplia quod absens illas sic accipiens, non faceret suas in foro conscientiae, quod intelligas etiam de distributionibus, quae currunt in illis tribus mensibus à Concilio concessis, d. cap. 12. vers. praeterea, non obstante consuetudine contraria, ut declarauit Sacra Congregatio, secundum Galet. loco cit. num. 5.

6 Amplia quarto, ut neque debeatur interessentibus per modicum tempus, quia omnibus Horis interesse tenentur,

- nentur, atque per omnes Horas debet fieri comparti-
tio distributionum clement. 1. de etat. & qual. iuncta
glof. in verb. certis horis, & ibidem Car. quæst. 6. quod
etiam declaratum fuisse à Sac. Congreg. testatur Na-
uarr. conf. 9. de cler. non resid. & Pialeg. loco sepius cit.
7 Amplia quintò, vt distributiones quotidianæ non
possint percipi à canonicis absentibus, & per substitu-
tum ecclesiæ deferuentibus, nisi expresse id priuile-
gio concedatur, vt consiluit Calder. in suo eleganti
conf. 1. in 2. dub. de cler. non resid. Fortun. conf. 191. n.
4. & seq. Thoming. in conf. 31. & Galet. citato loco.
8 Amplia sextò, quòd distributiones quotidianæ nullo
modo, nulloque pacto percipi possunt à non interes-
sentibus quo ad portionem illam, præsertim quæ Mis-
sis defunctorum, anniuersarijs, aut officijs specialiter
est applicata, vt declarauit Sacra Congregatio Conc.
secundum Galett. cit. loco, & ratio esse poterit secun-
dum Nauar. conf. 13. de cler. non resid. quia appella-
tione emolumentorum pro anniuersarijs non contin-
entur distributiones.
9 Amplia septimò, vt neq; indultum concessum alicui
ad lucrandum fructus in absentia comprehendat di-
tributiones, glof. in cap. vnico in verbo abfuerint, de
cler. non resid. in 6. Cald. in consil. 1. eodem tit. Couarr.
variar. resolut. lib. 3. cap. 13. num. 2. & ita iudicauit Ro-
ta Romana, vt scribit Castad. in decis. 1. cit. tit. quibus
addo Graff. conf. 1. eod. tit.
10 Amplia octauò procedere pariter in canonicis ab-
sentibus tribus mensibus à Conc. Trid. concessis per
c. 12. sess. 24. de reform. nam nequeunt pro illo tempore
consequi quotidianas distributiones, vt etiam de-
clarasse Sac. Congregatio 3. Aug. 1586. refert Gonzal-
lez §. 7. procem. num. 182. & dixi supra.

RESOLVT. CCCXCVI.

Distributiones quotidianæ an debeantur absenti-
bus causa studij.

- 1 Absens ex causa studij, pro præsentem habetur.
- 2 Reddith ratio conclusionis.
- 3 Contrarium declarauit Sac. Congreg. Concil. Trid.
- 4 Adducitur ad corroboracionem declarationis decisio Putei.
- 5 Ampliatur declaratio Conc. etiam in Canonico Lectore.
- 6 Ampliatur etiam in docentibus in Ecclesijs.

Regula iuris est, absentem causa studij pro præsen-
te haberi, l. quæsitum, vbi Bartol. ff. de fund. in-
stru. Bald. conf. 324. vol. 2. Alexan. conf. 122. num. 3. &
seq. volum. 1. Menoch. conf. 182. n. 8. lib. 2. & promde
ex præfata regula sequi videtur, quod tanquam præ-
sentes lucrari habeant distributiones quotidianas, si
ita consuetum est in illa ecclesia vbi resident secun-
dum Couarr. alios referentem lib. 3. var. resolut. c. 13.
num. 5. in fin. vers. tertio eadem ratione inferitur, Gratian.
lib. 1. disceptationum forens. cap. 166. num. 19.
2 Et ratio est, secundum Probum ad Menoch. in c. vni-
co n. 60. de cler. non residen. in 6. quem refert Decian.
conf. 43. num. 13. volum. 1. Quia si absentes causa studij
illas consequi non possent, eorum priuilegium redde-
retur inutile, & sine effectu, nihilque eis prodesset, quod
esset inconueniens arg. text. in cap. in his de priuileg.
3 Verum quicquid sit, Sacra Conc. Congregatio de-
clarauit contrarium his verbis, Congregatio censuit, ca-
nonicum absentem studiorum causa, percipere quidem fru-
ctus præbende, non autem distributiones quotidianas, &
ita Gratian. cit. cap. sub n. 17. Gonzalez §. 7. num. 179.
Addit. ad Quarant. in summa Bullar. in verbo residen-
tia. Franc. Leo in thesauro fori Eccles. cap. 33. num. 22.
Henriquez conf. 13. Attamen si omnes fructus canonici
cõsisterent in distributionibus quotidianis, &
consequenter careret præbenda, tunc canonicus ab-

sens lucrari debet etiam distributiones quotidianas,
dempta tertia parte, quæ inseruientibus ecclesiæ de-
betur, vt censuit Sacra Congreg. his verbis. *Quod si in
huiusmodi distributionibus omnes Capituli redditus consi-
stant, percipere etiam distributiones dempta tertia parte,
quæ inseruientibus accrescit in nullo autem casu debere ip-
sum canonicum percipere distributiones, Missis, aut de-
functorum anniuersarijs applicatas.*

- 4 Quæ declaratio corroboratur ex notabili dec. Card.
Putei num. 367. part. 2. vbi voluit, quòd quando cano-
nicatus caret præbenda, tunc distributiones quotidia-
næ succedunt loco præbendarum: quare inferitur, quod
in casibus, in quibus canonici absentes lucrantur fru-
ctus præbendæ, & nò distributiones quotidianas, pro-
ut in cap. de cætero, cap. cum dilectus, cap. ad audien-
tiam, de cler. non resid. & c. licet de præb. tunc si cano-
nicatus cõsisteret in distributionibus quotidianis tan-
tum, illas etiam lucrari debet ipse canonicus absens.
- 5 Amplia id, quod de absente, causa studij, diximus,
procedere etiam in Canonico Lectore sacre Scripturæ,
in qualibet ecclesia, iuxta formam Conc. Trid. sess. 5.
de reform. c. 1. & ex Gregor. XIII. speciali gratia, vt
dixit eadem Sac. Congreg. his verbis. *Idem censendum
est de docentibus in ecclesijs, qui quamuis à seruitio chori
absentes essent, possunt percipere fructus suorum canonica-
tuum, exceptis quotidianis distributionibus, sed ex gratia,
diebus quibus legunt, habendi sunt sicut præsentem in choro
& inseruientes, non modo pro illis Horis, vt sit mane le-
gant pro Horis matutinis, & Missa solemni, sed etiam pro
tota die, vt declarauit S. D. N. Gregorius XIII.*

RESOLVT. CCCXCVII.

Distributiones quotidianæ, quæ dicantur.

- 1 Datur diffinitio distributionum quotidianarum.
- 2 Datur diffinitio distributionum grossarum.
- 3 Quando possunt dici distributiones quotidianæ.

Arguendo ab ethymologia vocabuli, quæ quidẽ
in iure validissimum est argumentum, vt tra-
dunt communiter DD. in l. 1. ff. de acq. poss. dico di-
tributiones quotidianas eas esse, quæ quotidie, & sin-
gulis diebus particulariter distribuuntur, arg. text. in
cap. vnico de cler. non resid. lib. 6.

2 Vnde distributiones grossæ, quæ dantur in fine an-
ni vel certis aliquibus temporibus non possunt pro-
priè dici distributiones quotidianæ, extrauagant. cum
nonnullæ §. præterea de præb. inter communes, & ef-
ficiunt potiùs præbendam, Tib. Decian. conf. 43. n.
13. vol. 1. maxime verò si in illis solis consistunt omnes
redditus canonicatus, seu præbendæ, & hæc debentur
absentibus ex iusta causa, vt ratione studiorum,
cap. de cætero, c. ad audientiam, de cler. non resi-
den. detracta nimirum portione, quæ communi men-
sæ debetur, Inn. in c. licet de præb. seu detracta ter-
tia par. interessentib. assignata à Conc. supra citato,
quod etiam declaratum fuisse à Sacra Congr. Conc.
refertur in sum. bullar. verbo residentia.

3 Veruntamen quando distributio fit habito respectu
punctorum, & considerato seruitio interessentia in
choro; dicuntur quoque distributiones quotidianæ,
Achil. de Grassi. dec. vnica de cler. non resid. Verall.
dec. 29. p. 2. Seraph. dec. 1141. par. 2. Thominger. dec.
17. fuit in Rota resolutum in vna Baren. emolumen-
torum 19. Iunij 1595. coram eodem Illustrissimo Se-
raphino. Quare idem Achil. de Grassi. decis. 12. de
præb. voluit, quod distributiones quotidianæ etiam
dicuntur, quamuis solutio semel tantum certo tem-
pore fiat, non autem in dies singulos, vel horas; quan-
do tamen in solutione habetur respectus ad seruitium
singularum Horarum Canonicarum.

R.E.

RESOLVT. CCCXCVIII.

Distributiones quotidianæ quomodo considerandæ circa dispositionem sacri Concil. Trident. sels. 21. de reform. cap. 3. sels. 22.

- 1 Beneficia ecclesiastica ad quem finem sint constituta, infertur ex hoc ad tria, de quibus num. 2. 3. & 4.

1 **C**um beneficia ad diuinum cultum, atque ecclesiastica munia obeunda sint constituta; ne qua in parte minuatur diuinus cultus, sed ei debitum omnibus in rebus obsequium præstetur; statuit sancta Synodus in Ecclesijs tam Cathedralibus, quam Collegiatis, in quibus nullæ sunt distributiones quotidianæ, vel ita tenues, vt verisimiliter cogantur tertiam partem fructuum, & quorumcunque prouentuum, & obuentuum, tam dignitatum, quam canonicatum personatum, portionum, & officiorum separari debere, & in distributiones quotidianas conuertere. Hactenus sacrum Concilium.

2 Ex quo inferitur, quod ubi essent distributiones sufficientes, & tolerabiles, tertia pars huiusmodi fructuum præbendarum detrahi non posset, applicanda distributionibus, secundum Piasæg. in sua praxi fol. 129. num. 7. & auctorem praxis Episcop. part. 2. verb. distributiones quotidianæ, Henriquez conf. 13. Berron. in conf. 42.

3 Secundò, non procederet, vt detrahi posset a aliqua pars fructuum beneficiorum, quæ sunt extra Ecclesiam Cathedralē applicanda distributionibus, nisi ipsa beneficia essent incorporata præbendis canonicalibus, vt fuisse responsum à Sacra Congregatione Concilij Archiepiscopo Genuens. testatur Zerula in verb. distributiones quotidianæ part. 1. vers. ad secundum, & Piasægus cit. loco.

4 Intellige tertio procedere Sacrum Conc. iuxta declarationem Illustrissimorum Cardinalium, quæ habetur in dec. 325. Rot. diuersorum par. 2. in qua continentur hæc verba. Attrecta declaratione Illustrissimorum Cardinalium circa decretum Conc. Trid. sels. 22. cap. 3. quod intelligatur, quando ad sunt distributiones quotidianæ, prout accepi ab Illustrissimo D. Cardinale Alciato, quam declarationem retuli Dominis in Rota, fuit conclusum, quod statutum Reuerendis Episcopi Gadicens. de quo agitur, potest substineri, dum distributiones deficientium applicauit fabricæ, & monasterio, attento, quod constat in dicta ecclesia adesse distributiones: quando verò ille non adsunt, vel sunt tenues, tunc locus est alteri decreto dicti Concil. in sels. 21. c. 3. prout dicta Congregatio declarauit.

RESOLVT. CCCXCIX.

Qui sint casus, in quibus absenti debentur distributiones quotidianæ.

- 1 Regula est distributiones quotidianas illis tantum esse præstandas, qui sunt præsentibus, & diuinis officijs intersunt: in nonnullis tamen casibus etiam absentibus debentur, de quibus num. 2. 3. 4. 5. 6. & 7.

1 **E**t si regula sit præsentibus, & diuinis interessentibus tantummodo distributiones quotidianas deberi, nonnulli tamen reperiuntur casus, in quibus absentibus debentur.

2 Primò, absenti legitimè impedito ex iusta causa, c. quorundam 74. dist. & c. ad supplicationem de renunc. Cald. in conf. 15. de præb. Calsad. in dec. vnica n. 2. de cler. non resid. Seraph. in decif. 1239. part. 2. & fuit in

Rot. Rom. resolutum in vna Salamantina censurarum 1. Junij 1594. coram Corduba, quod tamen procedit, ubi adest consuetudo, Franch. in c. 1. §. qui vero n. 4. de cler. non resid. Couarr. var. resolut. lib. 3. cap. 13. n. 8. & fuit resolutum in Rota in vna Valentina emolumentorum 27. Nouembris 1579. coram Seraphino.

3 Secundo, canonici missi ab eorum Episcopis ad visitanda limina Apostolorum eorum nomine, vel comitantes ipsos Episcopos ad eadem limina, ex constitutione Sixti Papæ V. distributiones quotidianas lucratur, vt testatur Congr. Conc. in declaratione super eod. cap. 12. in verb. fructuum §. canonici.

4 Tertio lucratur etiam distributiones quotidianas, qui curā animarū exercent, quæ illi ecclesiæ imminet, dum tamen sunt in actu administrandi Sacramēta, vel alia exercēdi, quæ spectant ad ipsam curā, quia tamen præsentibus in choro habentur, vt per eandem Sac. Congreg. fuit declaratum super eod. c. 12. in verbo recipiant.

5 Quarto, penitentiarius interim dum confessiones audit, quia censetur pro præsentibus in choro, nec amittit distributiones, Concil. Trid. sels. 22. cap. 8.

6 Quintò, Theologus, seu Lector eo die, quo legit sacram lectionem pro præsentibus habetur, vt declaratum fuisse à Sac. Congreg. Concil. coram Greg. XIII. testatur Gonz. super 8. Cancell. §. 7. proem. num. 180. vt supra diximus.

7 Sextò distributiones percipiunt infirmi, & senio confecti, qui residere non possunt, si alias residere cōsueuerunt, cap. vnica. de cler. non resident. in 6. & debentur etiam detentis in carceribus, non tamen ob propriam culpam, ex traditis per Io. Andr. in cit. cap. vnica. & Congreg. Concil. super eodem cap. 12. in dec. sub tit. Rauennaten.

RESOLVT. CCCC.

Distributiones quotidianæ quo casu fructuum loco succedant.

- 1 Datur differentia inter distributiones grossas, & distributiones minutas.
- 2 Diffinitio primæ distributionis, & ex hoc inferitur ad duo, de quibus num. 3. & 4.
- 3 Declarantur distributiones minutæ.

1 **C**um in facti contingentia de hac re fuisset interrogatus, pro resolutione distinguebam, diuersum ius esse inter distributiones illas grossas, quæ dantur residentibus, & alicui horæ interessentibus, quæ non actu distribuuntur sed ad finem mensis, semestris, vel anni diuiduntur, & alias distributiones minutas, quæ singulis Horis nocturnis, & diurnis interessentibus dantur, & tunc actualiter distribuuntur.

2 Nam primæ non dicuntur propriæ, ac verè distributiones, secundum Monet. in tractat. de distribut. quotid. q. 22. Artam. conf. 24. Flamin. Rubicum conf. 14. vol. 1. Vnde in canonicatibus non habentibus præbendas distinctas, aliosue fructus, præter memoratas distributiones, in quibus duntaxat canonicatum redditus consistunt, tunc huiusmodi distributiones dicuntur efficere præbendam, eiusque loco succedunt, ac fructuum nomine veniunt Tib. Decian. in proprijs terminis in conf. 43. num. 13. vol. 1.

3 Ex quo primo capite distinctionis inferitur, quod in præfatis distributionibus non procedit regula illa, quod privilegiati in absentia licet percipiant fructus, non tamen distributiones quotidianas, quia cū succedat loco præbendæ, & tanquam fructus habeantur, proinde absentes ex quauis legitima causa illas lucrantur, secundū gl. in c. vni de cle. non resid. in 6. verb. receperit, & ibi Gem. in §. qui verò, & c. licet de præb. verb. distributiones enim propriæ, extrauag. Ioan. XXII. cum nonnullæ

nulla ecclesiastica, Cald. cōf. 21. de præbēd. & in cōf. 1. de cler. non resident. Abb. in d. c. licet, & in c. olim de verb. fig. optime declarat Card. Paris. in cōf. 32. vol. 4.

4 Infertur secundo, secundum Galett. in sua margar. casuum conscient. in verb. distributiones, ubi voluit, quod distributiones quotidianæ non percipiuntur à canonicis, qui inseruiunt Episcopo visitanti, sed si fructus omnes consistunt in distributionibus quotidianis, debent percipere duas partes earum, amissa tertia, quæ accrescit interessentibus, & ita declaravit Sac. Congregat. secundum Thes. for. ecclef. c. 2. tit. de pœna non residentium part. 3. num. 28.

5 Secunda dicuntur proprie, ac verè distributiones, vt dicit gl. in verb. in totum, post med. versic. distributiones enim, in extrauag. vnica in princ. ne Sede vacante aliquid innouetur, inter communes, prout etiam distinctionem practicam ad alios effectus, faciunt, Archidiacon. in cap. vnica de cler. non resid. in 6. num. 1. Prob. ibidē n. 12. Caputaq. dec. 29. p. 1. Paris. d. cōf. 32. n. 6. 7. & 8. Nauar. cōf. 13. de cler. nō resid. Rot. dec. 330. n. 5. & 6. part. 1. diuers. Puteus dec. 375. num. 5. lib. 2.

Et istas quoque puto subintrare loco fructuum, præfertim quando canonicatus non consisteret nisi in supradictis speciebus distributionum, prout sunt aliqui canonicatus Ecclesiæ Neapolitanæ, in quibus canonici, si abessent ex causis legitimis, & a iure permisis, lucrantur distributiones, secundum Fel. in cōf. 18. & Rebuff. in cōf. 134. & ratio est, vt supra dixi, quia dicti canonicatus non consistunt, nisi in distributionibus.

RESOLVT. CCCCII.

Distributiones quotidianas an lucretur canonicus ecclesiæ inferioris, alsocians, seu seruiens Episcopo.

1 Canonici alsociantes Episcopum, quod lucretur distributiones quotidianas probatur ex duobus, de quibus num. 2. & 3.

4 Decisio Congregationis Concilij.

1 Videbatur, quod sic, ex pluribus.

2 Primò, quia canones generaliter loquentes, generaliter debent intelligi, cap. 1. ubi gl. de operis noui nunciat. & de iure ciuili est text. in leg. 1. ff. de leg. præstand. sed tex. in c. ad audientiam de cler. non resid. generaliter disponit, quod pro seruitio Episcopi duo canonici absentes possunt percipere fructus præbendarum, igitur.

3 Secundo, quia canonici Ecclesiæ collegiatæ habent idem onus quemadmodum illi Ecclesiæ cathedralis, igitur debent ipsi quoque in isto releuari, vnde tenentur ad eandem residentiam in Ecclesiæ collegiatæ, vt declarauit Sacra Congregatio Concilij in vna Comen. 5. Iulij 1598. his verbis, Congregatio censuit canonicos ecclesiarum collegiarum etiam in oppidis non insignibus existentium, teneri ad residentiam, nisi essent collegiatæ rurales prorsus destructæ, aut in quibus nunquam antea supra hominum memoriam solitum esset residere, & quarum canonicatus ea essent fructuum tenuitate, vt qui eos obtinuerint, nec ex eis ali possint, nec aliunde habeant vnde commodè viuant.

4 Quia licet cap. ad audientiam illos non cōprehendat, tamen per DD. extenditur, vt procedat quoque in clericis inferioribus, ubi Ecclesiæ concurrat utilitas, & Episcopi dispensatio, vt per Ioan. And. & reliquos in d. c. ad audientiam, Silua de beneficijs part. 4. q. 6. num. 33.

Caterum supradictis minimè refragantibus, in contrarium est veritas, & hanc esse magis communem, & iuri consonam scribit Lanfranch. in decif. 71. & ratio est duplex, secundum Nouiss. in sua praxi cap. 95. Pri-

ma, quia non est tanta communio inter Episcopum, & clericos inferiores, quemadmodum inter canonicos, qui sunt membra corporis eius. Secunda, quia cum hæc materia sit damnosa ecclesijs, atq; per eam diuinus cultus diminuat, potius est restringenda, quàm relaxanda, allegat Panorm. in c. cum dilectus nu. 7. de cler. non resident. & ita fuit dictum in Rota Romana in vna Calaguritana fructuum 18. Mart. 1585. coram Bubalo, & ita Put. in decif. 294. lib. 3. Rot. diuers. in decif. 222. part. 2.

RESOLVT. CCCCII.

De tempore, quo canonicus abesse possit à cathedrali.

1 Canonicus potest abesse ab eius cathedrali, per spatium trium mensium. amplia num. 2. 3. 4. & 5.

1 EX dispositione Sacri Concilij Trident. sess. 24. c. 12. §. præterea de reformat. sancitum est, posse canonicos ab eorum cathedralibus abesse per spatium trium mensium.

2 Amplia primò, vt censeatur abesse quoad præfatū effectum canonicus, etiam si maneat in ciuitate, ubi sita est ecclesiā, sed non inseruiat, nec frequentat Ecclesiā ipsam cathedralem, vt declaratum fertur à Sac. Congregat. eiusdem Conc. his verbis, An puniendi sunt, qui à seruitio ecclesiæ absunt, quamuis in loco, ubi ipsa ecclesiā consistit, sint præsentis, Congregatio censuit esse puniendos. Ita Pialeg. in sua praxi fol. 133.

3 Amplia secundo, vt præfatum tempus trium mensium debeat computari, siue ex vna absentia continua, siue ex pluribus interpolatis, secundum Conc. Trid. sess. 23. de ref. cap. 1. §. quoniam autem licet regulariter tempora non coniungantur, vt de nouitio quoad tempus professionis, ita tenuerunt Abb. & Anchar. in c. ad Apostolicam de reg. Siluester in verbo religio quinto, sess. 4. n. 4. licet quando exierit de licentia superioris à Religione, & postea iterum ingressus fuit, tempora coniungantur, secundum Gonzalez lib. 2. variorum iuris argumentorum c. 15. Gratian. lib. 1. disceptationum forensium cap. 166. num. 14. Sayr. decif. 16. de regularibus.

4 Amplia tertio, vt non tamen omnes canonici, vel maxima eorum pars possint abesse eodem tempore, ne ecclesiā suo debito seruitio destituatur, sed tantum ea quota pars canonicorum, quæ videbitur arbitrio Episcopi, & capituli, vt censuit Sac. Congreg. Conc. secundum quod refert Thesaurus fori ecclesiæ cap. 2. tit. de pœna non residentium n. 21. par. 3. Beretta cōf. 90. nu. 5. Gallin. cōf. 35. nu. 6. Artam. cōf. 60. num. 4. & 6.

5 Amplia quarto, vt Canonicus possit abesse illis tribus mensibus, à Conc. Trid. permisis, nec ob id teneatur obtinere, seu petere licentiam ab Episcopo, arg. notat. per Nauar. in manuali cap. 25. nu. 121. post Panorm. in cap. tua sub nu. 5. de clericis non resid. Rebuff. in praxi in tit. de dispens. de non residendo n. 25. Mád. de signat. gratiæ, verb. indultum percipiendi fructus, Galet. in margar. casuum consc. cap. 29. verb. canonicus, & ita declarasse Sacram Congregationem Concilij refert idem loco cit.

RESOLVT. CCCCIII.

De tempore, quo Parochus abesse potest à Parochiali.

1 Parochus tenetur ad personalem residentiam. Amplia num. 2. 3. 4. & 5.

1 PRO huius materiæ dilucidatione est in primis obseruandum, Parochum teneri ad personalem residentiam,

dentiam, vt patet ex Conc. Trid. sess. 23. cap. 1. & adeo obligatur, vt nec quidem pro seruitio Episcopi, vel diocesis abesse possit ultra duos menses, quod in diuersis casibus fuisse declaratum à Sacra Congregatione Conc. refert Gonzalez super reg. 8. Cancell. gloss. 6. nu. 258. vbi legitur declaratio eundem Congreg. in hac verba, *An si Episcopus indicauerit expedire vti opera alienius Curati pro Secretario, vel pro Vicario foraneo, possit abesse, vel excusetur à residentia dummodo curam suam ecclesiam diligenter exerceatur Congregatio censuit non posse.* Et iterum, Episcopus non potest vti opera Parochi in visitatione, vel alio seruitio suae diocesis nisi pro tempore duorum mensium, à Concilio permissio, & idoneus Vicarius deputetur.

Amplia primò, vt Rector parochialis abesse non possit etiam pro legendo in ciuitate Cathedrâ Grammaticâ, quamuis alius idoneus, qui legeret, non inueniatur, vt dixit eadem Sac. Congreg. per hac verba, *An deficiente magistro Grammaticâ in ciuitate possit in ea Curatus habitare, relicto idoneo Vicario, & approbato, cum congrua mercede in parochiali, dummodo solemnibus diebus intersit Congregatio censuit non posse.*

3 Amplia secundò, vt neque excusetur Parochus à residendo propter officium Inquisitoris vt pariter eadē censuit Congregatio dicens, *Inquisitoris officium exercens, à residentia parochiali non excusetur.*

4 Amplia tertio, vt neque excusetur, si esset Subcollector Apostolicus, vt sequentibus verbis Sacra respondit Congregatio, *À residentia non excusetur exercens officium Subcollectoris Apostolici.*

5 Amplia quarto, vt neque his mora super eadem parochiali in solo petitorio, non autem in possessorio, eū à residentia excusare valeat, vt censuit ipsamet Illustrissimorum Concilij interpretum Cōgregatio Sacra dicens, *Obtinens parochialem ecclesiam per prouisionem sedis Apostolicæ, & habens liberum curæ exercitium, & omnium bonorum fructuum, & prouentuum ad dictam Ecclesiam parochialem pertinentium possessionem, licet in limite adeptæ possessionis prædictæ, morali fuit per aliquem in petitorio, tamen tenetur ad residentiam in dicta Ecclesia.*

Amplia quintò, vt nedum Rector Parochialis Ecclesiæ, verum etiam Coadiutor teneatur ad residentiam, vt refert Gonzal. super reg. 8. Cancell. gl. 4. §. 9. num. 9. 15. & 30. vt censuit Sac. Congregat. Concil. secundum Pileg. in sua prax. fol. 123.

Ratio supradictorum omnium est, quia residentia in beneficijs curatis est de iure diuino Concil. Trid. sess. 23. c. 1. de reform. Nauarr. conf. 3. de cler. non resid. & in manual. cap. 25. num. 121. Sot. de iust. & iur. lib. 10. quest. 3. Siluester in lumina in verb. residentia num. 1. Emanuel Sâ in aphorism. confessorior. eodem verbo num. 3. nec excusat aliqua consuetudo, aut paucitas ouium, aut defectus domus propriæ, potest enim conducere nec secundum Gaiet. 2. 2. quest. 187. esse Auditorem Rotæ, aut Secretarium Sedis Apostolicæ, nec secundum Sotum esse Cardinalem: si enim est Episcopus, debet residere in Ecclesia sibi commendata.

Amplia quintò, vt Parochi absentiam facere nequeant, etiam studiorum causa, neque Ordinarij possunt talem licentiam concedere, secundum Gonzal. gloss. 6. num. 251. Henriquez conf. 23. num. 4. Thoming. conf. 6. num. 6. & sequent. & ita declarauit Sac. Congregatio per hac verba: *Obtinentibus parochialem Ecclesiam post Conc. Trid. studendi licentia, ac in absentia studiorum causa, fructus percipiendi, non datur.*

Notabilia quædam in materia Canonicorum.

1 Canonicatus etiam si habeat perpetuam unitam accessorie parochialem, conferri potest habenti etatem legitimam ad ipsum, secus vero si vnita esset æque principaliter, quia tunc non assumit naturâ eam.

Aloys. Ricc. Prax. Pars I.

nonicatus, vt declarauit Sacra Congregatio Concilij.

2 Canonicus legens sacram Scripturam in Ecclesia ex forma à Concilio Tridentino præscripta, potest abesse à choro, cum amissione tamen distributionū quotidianarum, & toto die, quo legit, haberi pro præsentem in choro, etiam quoad easdem distributiones, sed non censeri præsentem Matutino, quod dicitur pro die sequenti in vespere præcedenti secundum consuetudinem aliquarum Ecclesiarum. Sacra Congregatio.

3 Canonicus theologalem obtinens, non potest admitti ad optionem competentem canonicis, & nec præbenda ipsius, nec Penitentiarij subiacet optioni: Sacra Congregatio.

4 Canonici duo inseruiens Episcopo ad mentem sacrorum canonum, non per capiunt distributiones quotidianas, nisi tamen in illis confiteret omnes fructus, quo sanè casu duas partes tantum reciperent, reliqua tertia accrescente inseruiens. Sacra Congregatio.

5 Canonicus electus ad Seminarij administrationem, perpetuò illam habere debet, nec remoueri potest nisi ex legitima, & iusta causa. Sacra Congregatio.

6 Canonicatus est beneficium simplex, secundum communem testatur Nauarr. conf. 61. num. 5. de simon.

7 Canonici, & dignitates cogi possunt ab Episcopo, vt sibi Pontificalia exercenti assistant, & inseruiant in ciuitate tantum, non etiam extra eam, nec etiâ in ciuitate cum priuatim Missam celebrat. Sacra Congregatio.

8 Canonicus habens annexam curam animarum, etiam in perpetuum, non est examinandus. Sacra Congregatio. Item canonicus Ecclesiæ collegiatae debet habere illam etatem, quam requirebant in antiqua arte Concil. Trid. nempe annorum 14. quia nihil in ipso innovatur, nisi de canonicis Ecclesiæ cathedralis Sacra Congregatio.

Quæ declarationes Sacre Congregationis reperiuntur, & extant apud Galetum in libello, quod inscribitur Margarita casuum conscientie verb. canonicus.

Finis tituli Praxis distributionum quotidianarum.

PRAXIS TESTIVM.

RESOLVT. CCCCIV.

Omissio interrogatorum an vitiet examen testium.

- 1 Omissio interrogatorum vitiat examen.
- 2 Contrarium esse seruandum in praxi probatur ex pluribus.

Videbatur, quod sic prima facie, per text. in cap. fin. de iureiur. lib. 6. vbi videtur probari interrogatoria esse de substantia examinis, igitur ipsorum omissio vitiat processum, & text. notat in cap. presentium vbi gloss. & DD. de testibus lib. 6.

2 Caterum contrarium est in praxi seruandum, nam si pars produceret interrogatoria, & iudex omittit interrogare testes super illis, per hoc non inuoluitur examen, sed remanet facultas parti, vt postulet repeti testes cū interrogatorijs, vt refert fuisse decisum, Misingerius centuria 1. obseruat. 32. Gail. lib. 1. obseruat. 95. Put. decif. 427. part. 1. & decif. 317. num. 2. part. 2. post Innocent. in cap. cum causa, il primo, & ibidem Fel. de testib. Alex. conf. 41. vol. 4. & in conf. 74. vol. 2. Dec. conf. 122. vol. 1. vbi allegat iura, & DD. quæ hic breuitatis gratia prætermitto. Cui addo, Mising. conf. 5. lib. 1. & in decif. 32. refert, hanc opinionem per totam Germaniam in praxi seruari, & in decif. 84. p. 3. lib. 1. diuers. dicitur fuisse in Cota resolutum testes examinatos.